POPORUL BENDERIAN ȘI DRAPELUL DE MAHALA

ÎNĂLȚAREA tricolorului pe acoperișul sediului parlamentului l u i n-a însemnat triumful lui pe tot teritoriul republicii. La Tiraspol, Bender și Rîbnița membrii parlamentului republican care sînt concomitent și deputați ai Sovietelor locale respective au hotărît să obțină majoritatea barem acolo unde-o pot face și, în consecință, în orașele acestea tricolorul e drapelul non-grata.

Prin prizma acestor evenimente structura Puterii Sovietice în U.R.S.S. apare destul de bizară: dacă fiece Soviet de treaptă inferioară anulează decizia organului superior, sarabanda legislativă poate întrece amețitorul haos al carnavalurilor braziliene și venețiene și în loc de stat civil european ne pomenim într-o biată țară în care mulțimea de legi ce se exclud reciproc e chenarul înzorzonat al imperiului fărădelegilor. Dacă legea e adoptată de parlamentul republicii și apoi anulată de Sovietul raional, iar cea a Sovietului raional — anulată de Sovietul sătesc Ixești și (ca să ducem absurditatea la superbul ei capăt), aceasta la rîndul ei — anulată de Sovietul de mahala, aceasta de Sovietul de familie... ajungem la starea cînd fiecare mahala va avea drapelul ei de stat și fiecare familie codul său penal. Iertați-mi neghiobia acestui șir de întîmplări fanteziste, dar ceea ce are loc la Nistru la mărgioară nu se deosebește chiar prea mult de capriciile imaginației subsemnatului.

Reprezentanții porturilor fluviale (vorba vine) au încercat să explice caracterul democratic al boicotării drapelului. Găselnița cea mai de preț e că tricolorul «trezește asociații cu drapelul ocupației din '41 — '44». Nu știu (statistica tace) cîți tiraspoleni (sau cîți la sută din ei) țin minte ce drapel flutura în urbea lor în 3 ani de război. Dar îmi tot dă ghes presupunerea că s-ar putea să fie cu mult mai puțini decît cei care de vreo 3 ani se află în război nedeclarat cu autoritățile de la Chișinău. Oricum, lucrul e cam straniu: domnii deputați ai Sovietelor orășenești anulează deciziile Sovietului Suprem al R.S.S.M. din care fac parte deputații... Pologov, Smirnov etc. Adică, nu că nu știe dreapta ce face stînga, ci aceeași mînă strică ceea ce-a făcut. Palma face, iar arătătorul trage bobîrnacul în făcătură.

(Sfîrșit în pag. 2)

ZONA DE SECURITATE.ro

POPORUL BENDERIAN ȘI DRAPELUL DE MAHALA

(Sfîrșit)

Cauzele acestor paradoxuri de stat civil și nu prea, rezidă, după umila părere a cronicarului, în ieșirea pe arena politică a unor activiști cu multă ambiție și sete de afirmare și puțină stofă teoretică: să ne amintim de afirmația făcută ceva mai înainte de actualul deputat Rîbakov cum că Moldova nu este un stat suveran, acum, de la tribuna sesiunii deputatului Pologov i-a scăpat nostima noțiune de «popor benderian» (literalmente, «benderskii narod»). Sferele științifice, sper, se vor pronunța asupra descoperirii acestei noi națiuni — benderiene. Noi cerem doar atît — prioritatea semnalării.

Deputatul Safonov afirmă că în cazul cînd parlamentul va face amendamente la Constituție cu 2/3 de voturi pro (și nu 1/2 + 1 vot sau 3/5, cum se propunea), atunci consolidarea va fi mai aproape ca oricînd. Dumnealui se pare că a uitat sau s-a făcut a nu ști că instituirea drapelului de stat s-a făcut cu mai mult de 2/3 de voturi pro și cu toate acestea multrîvnita consolidare continuă să bată cîmpii. Minoritatea parlamentară susține că odată ce Constituția va putea fi modificată cu mai puțin de 2/3 de voturi, aflarea unei treimi de deputați în sală ar fi inutilă. Probabil că această treime își consideră utilitatea drept identică cu dominația — adică, Constituția trebuie să fie așa cum o vrea 1/3 de deputați și nu cum ar vrea-o, bunăoară, 1/3 — 1 deputat.

În așa fel, dreptul minorității de a-și expune opiniile, de a-și promova linia, de a-i convinge pe deputați de justețea propunerilor sale se transformă în privilegiul de a decide în detrimentul majorității. E un fel specific de a înțelege și interpreta democrația. De fapt, e felul cu care am fost ospătați pînă nu demult și după care am vrea să mai bem nițică apă. Iar cei ce nu s-au săturat de ea — să se lase dirijați de minoritatea din Sovietele lor locale.

Adică, ce ție nu-ți place, altuia nu-i face. Afirmație folclorică valabilă (ca să nu se spună că bat în una și aceeași poartă) și pentru domnul Anatol Șalaru, care a propus sancțiuni economice pentru Bender și Tiraspol. Chiar de avem în mica Moldovă o micuță Lituanie rusească, să nu fim Moscova și să nu legăm nodul la conducta cu petrol sau cea cu lapte. Să-și aprindă plitele, să-și bea laptele! La cald și la sat s-ar putea să se adauge calmul și înțelepciunea.

Și nu vom avea drapele de familie și state de mahala.

Vsevolod CIORNEI

P.S.: Fără mari probleme și cu puțină (mai puțină decît era de așteptat) demagogie dogmatică și autodogmatică au fost modificate articolele constituționale ce consfințeau monopolul Partidului comunist asupra puterii. Numărul voturilor a depășit multdisputata cotă de 2/3, ceea ce înseamnă că încă un pas în direcția opusă totalitarismului a fost făcut. Faptul că domnul Lucinschi a fost cu mult mai puțin (ca să nu zic deloc) scandalizat decît vreo cîțiva deputați lucrători de partid subsemnatul nu-l consideră de mirare. Se vede că odată cu pierderea monopolului unii au ce pierde, chiar de sînt în veriga medie sau cea de jos, iar alții nu prea, chiar de-s vîrful piramidei. Calitățile și capacitatea de a munci nu depind de monopol, stimați avocați ai constituției partinice, ceasul căreia a bătut și la noi. Mai e nevoie de vreun deșteptător pentru bunul simț ca să-l zmulgem din lanțul dulcilor vise ideologice?

Vs. C.